

Ewentualnie:

stwierdzenie, że nie informując Komisji o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2004/50/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnej, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 33 tej dyrektywy.

— Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/50/WE upłynął dnia 29 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 164, str. 114 i sprostowanie, Dz.U. L 220, str. 40.

Skarga wniesiona w dniu 22 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-245/07)

(2007/C 155/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Braun, P. Dejmek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/50/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę Rady 96/48/WE (²) w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE (³) Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu

kolei konwencjonalnej lub w każdym razie nie powiadamiając o ich przyjęciu Komisji Republika Federalna Niemiec uchybiła swoim zobowiązaniom, ciężącym na niej na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie dyspozycji dyrektywy 2004/50/WE upłynął w dniu 30 kwietnia 2006 r.

(¹) Dz.U. L 164, str. 114.

(²) Dz.U. L 235, str. 6.

(³) Dz.U. L 110, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-250/07)

(2007/C 155/34)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Patakia i D. Kukovec)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie publikując uprzedniego zaproszenia do ubiegania się o zamówienie i bezzasadnie opóźniając udzielenie odpowiedzi na wniosek podmiotu, który zażądał przedstawienia powodów odrzucenia jego zgłoszenia, Republika Grecka uchybiła obowiązkowi opublikowania zaproszenia do ubiegania się o zamówienie poprzedzającego procedurę przedstawienia ofert, w świetle w art. 20 ust. 2 dyrektywy Rady 93/38/EWG (¹) z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji, oraz obowiązkowi ciężącemu na niej na mocy art. 41 ust. 4 dyrektywy 93/38, w świetle wykładni tych przepisów dokonanej w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich,

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Do Komisji wpłynęła skarga dotycząca nieprawidłowości w przetargu ogłoszonym przez Dimosia Epicheirisi Ilektrismou (publiczny zakład energii elektrycznej, zwany dalej „DEI”) na przeprowadzenie badania, dostarczenie, przetransportowanie, zainstalowanie i uruchomienie dwóch jednostek parowo-elektrycznych w stacji parowo-elektrycznej w Atherinolakko na Krecie.

Komisja podnosi, że DEI nie opublikowała zaproszenia do ubiegania się o zamówienie z naruszeniem art. 20 ust. 2 lit. a) dyrektywy 93/38/EWG, w którym mowa o wyjątkach mających zastosowanie przy spełnieniu przesłanek podlegających zawężającej wykładni. W szczególności zdaniem Komisji DEI nieprawidłowo zinterpretowała sformułowania „oferty nieprawidłowe” i „początkowe warunki zamówienia nie zostały w sposób istotny zmienione” w celu uzasadnienia zastosowania wyjątków na podstawie wskazanego przepisu.

Komisja uważa również, że w sprawie tej nie można powołać się na względy niezbędnej konieczności o pilnym charakterze lub na wydarzenia, których podmioty zamawiające nie mogły przewidzieć, w rozumieniu art. 20 ust. 2 lit. d), gdyż nie zostały one wykazane przez DEI.

Wreszcie w świetle orzecznictwa Trybunału, Komisja uważa, że doszło do znacznego opóźnienia w uzasadnieniu odrzucenia zgłoszenia podmiotu, który wystąpił ze skargą w tym zakresie, z naruszeniem art. 41 ust. 4 dyrektywy 93/38/EWG.

Wobec powyższego Komisja podnosi, że Republika Grecji uchybiła obowiązkowi przewidzianym w art. 20 ust. 2 i art. 41 ust. 4 dyrektywy nr 93/38/EWG.

(¹) Dz.U. L 199 z 9.8.1993, str. 84.